

Sygn. akt IV U 2011/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Leon Popiel</i>
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2016 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 sierpnia 2015 r. nr (...) -SER- (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

/-/ SSO L. Popiel

IV U 2011 /15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony K. P. w dniu 28.05.2015r. wniósł o przyznanie mu nadal renty z tytułu niezdolności do pracy po dniu 30.06.2015r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 26.08.2015r. odmówił prawa do świadczenia , gdyż Komisja Lekarska nie uznała badanego za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji wnioskodawca wniósł odwołanie domagając się przyznania świadczenia powołując się na wcześniejsze opinie biegłych lekarzy, którzy uznawali go za częściowo niezdolnego do pracy. Zaskarżonej decyzji zarzucił brak zgodności ze stanem faktycznym, oparcie je na nierzetelnej dokumentacji medycznej i pozornym badaniu przez lekarza orzecznika .

Wniósł o dopuszczenie dowodu z:

wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 30.01.2014r. i z wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 18.11.2014r.,

opinii biegłych lekarzy sądowych, neurologa i chirurga ortopedy, przesłuchania wnioskodawcy na okoliczność jego stanu zdrowia

i dowodu z zaświadczenia lekarskiego z dnia 6.05.2015r.

W uzasadnieniu podał, iż schorzenia kręgosłupa i stawu biodrowego na które cierpi nadal postępują. Na rencie jest już 16 lat z powodu tych samych schorzeń i co dwa lata staje na komisje lekarskie. Decyzja ZUS-u spowodowała pozbawienie go środków do życia oraz możliwości zakupu leków.

Organ rentowy domagał się oddalenia odwołania podnosząc, iż odmowa prawa do renty nastąpiła z braku częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. P. ur. (...) z wykształcenia ślusarz-mechanik, pracował jako kierowca samochodu ciężarowego, następnie do 2009r prowadził własną działalność gospodarczą.

Decyzją z dnia 16.09.1999r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał ubezpieczonemu po raz pierwszy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 30.09.2000r.

Rozpoznając wniosek o przyznanie świadczenia na dalszy okres Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie III U 24/00 wyrokiem z dnia 21.12.2000r. oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 25.08.2000r. odmawiającej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Dowód: odpis wyroku k. 39, plik II a. ZUS.

Kolejnymi decyzjami z dnia 8.09.2003r., 2.02.2004r., 22.02.2006r., 24.01.2008r., 22.12.2009r. organ rentowy przyznawał świadczenie rentowe na kolejne okresy, aż do 31.12.2012r.

Rozpoznając odwołanie od decyzji ZUS-u z dnia 31.01.2013r. Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 30.01.2014r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.01.2013r. do 30.06.2015r.

Dowód: odpis wyroku IV U 458/13 k.165-168 plik III a. ZUS.

Biegli chirurg ortopeda i neurolog opiniujący w powyższej sprawie, uznali badanego za częściowo niezdolnego do pracy z powodu przebytej operacji endoprotezyastyki lewego stawu biodrowego z zanikami mięśniowymi uda lewego i skróceniem lewej kończyny dolnej, zmianami dyskopatyczno-zwyrodnieniowymi kręgosłupa. Poddali, iż ubezpieczony nadal wymaga intensywnej rehabilitacji, mającej na celu istotną poprawę narządu ruchu oraz leczenia farmakologicznego, głównie przeciwbólowego.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 18.11.2014r., sygn. Akt III U 458/13 oddalił apelację organu rentowego.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego o przyznanie świadczenia na dalszy okres Lekarz Orzecznik po stwierdzeniu :

stan po endoprotezoplastyce biodra lewego w 2004r.-bez cech zespołu bólowego,

chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa bez objawów korzeniowych rozciągowych,

skrócenie kończyny lewej o 3 cm, orzeczeniem z dnia 25.06.2015r.,

nie uznał badanego za niezdolnego do pracy.

Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 18.08.2015r. także nie uznała wnioskodawcy za niezdolnego do pracy.

Dowód: opinie i orzeczenia akta ZUS.

Rozpoznając odwołanie od zaskarżonej decyzji z dnia 26.08.2015r. odmawiającej prawa do dalszej renty, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa i chirurga ortopedy na okoliczność, czy wnioskodawca nadal po dniu 30.06.2015r. jest niezdolny do pracy. Lekarze biegli w opinii z dnia 1.02.2016r. rozpoznając:

1. Chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa.
2. Przebytą lewostronna rwę kulszową.
3. Przebytą w 2004r. alloplastykę lewego stawu biodrowego z powodu jego pourazowego zwyrodnienia.
4. Rozpoczynające się zwyrodnienie prawego stawu biodrowego,

uznali wnioskodawcę za zdolnego do pracy.

W uzasadnieniu podali: wnioskodawca miał wszczepioną protezę lewego stawu biodrowego przed dwunastoma laty. Obecnie funkcja lewej kończyny jest zadawalająca. Nie stwierdzono zaników mięśniowych w obrębie uda lewego. Nie stwierdzono też obluźwienia wstawionej protezy. Choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa przebiega w sposób typowy z okresami zaostrzeń i remisji. W chwili badania nie wykryto objawów zespołu bólowego a jedynie resztkowe objawy o przebytej rwie kulszowej w postaci braku odruchów z lewego ścięgna Achillesa oraz zmniejszenie obwodu lewego podudzia. Wnioskodawca ma w pełni sprawne kończyny górne, chód jest wydolny, a zakres ruchów kończyn dolnych pozwala na wykonywanie większości prac zarobkowych. Rozpoczynające się zwyrodnienie stawu biodrowego prawego ustalono na podstawie zdjęcia radiologicznego, jednak nie stwierdzono jego bolesności ani istotnych ograniczeń ruchowych.

Różnica w stosunku do badania przeprowadzonego przez biegłych w dniu 29 czerwca 2013r. polega na braku zaniku mięśni lewego uda.

Dowód: opinia k. 20-21.

Wobec zastrzeżeń zgłoszonych przez wnioskodawcę do powyższej opinii, Sąd postanowieniem z dnia 29.04.2016r. dopuścił dowód z opinii nowego zespołu biegłych neurologa i chirurga ortopedy.

Biegła neurolog w opinii z dnia 17.06.2016r. rozpoznając zwyrodnienie-dyskopatyczne kręgosłupa z zespołem bólowym w wywiadzie, także uznała badanego za zdolnego do pracy. W badaniu neurologicznym nie stwierdziła istotnego ograniczenia funkcji narządu ruchu, praktycznie nie występują objawy korzeniowe. Biegła nie stwierdziła ogniskowego uszkodzenia mózgu. Borelioza obecnie przebiega bez powikłań stawowych. Powód wymaga leczenia i rehabilitacji jedynie w okresie zaostrzenia dolegliwości bólowych. Zaostrzenia te mogą być leczone w ramach krótkotrwale niezdolności do pracy. Stwierdzone schorzenie nie ograniczają trwale niezdolności do pracy.

Dowód: opinia k. 49.

Biegły ortopeda w opinii z dnia 26.08.2016r. rozpoznając dodatkowo chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego prawego, również uznał badanego za zdolnego do pracy. Biegły podał, iż w badaniu klinicznym poruszanie się poszkodowanego jest sprawne. Stan narządu ruchu nie upoważnia do uznania opiniowanego za częściowo niezdolnego do pracy.

Biegły zgodził się ze stanowiskiem poprzednich biegłych neurologa i chirurga ortopedy.

Dowód: opinia k. 69-70.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 102 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2015r. poz. 748) prawo do świadczenia uzależnione od okresowej niezdolności do pracy ustaje z upływem okresu, na jaki to świadczenie przyznano.

Natomiast w myśl art. 57 ust.1 pkt 1 powyższej ustawy jednym z koniecznych warunków do dalszego świadczenia renty jest uznanie wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy.

Zgodnie z art. 12 ustawy o emeryturach i rentach niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Natomiast art. 13 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach zawiera regulację czynników medycznych i zawodowych, które muszą być uwzględniane przy ocenie zdolności do pracy. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji

(czynniki medyczne),

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (czynniki zawodowe).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3.07.2012r. II UK 321/11, LEX 1265565 wyraził pogląd, iż w myśl art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zdefiniowanie pojęcia - "poziom kwalifikacji", użytego w tym przepisie ma istotne znaczenie, bowiem stanowi ono podstawę do ustalania rodzajów prac, które są w zasięgu możliwości ubezpieczonego, mimo stwierdzanego upośledzenia sprawności organizmu, a co za tym idzie, do ustalenia czy ograniczenie zdolności do pracy można zakwalifikować jako znaczne. O poziomie posiadanych kwalifikacji do pracy decyduje nie tylko wykształcenie, lecz także uzyskana poprzez przyuczenie do zawodu umiejętność wykonywania specjalistycznej, kwalifikowanej pracy - także pracy fizycznej. Niższy jest zatem poziom kwalifikacji osób wykonujących proste prace fizyczne, niewymagające przyuczenia zawodowego niż poziom kwalifikacji osób wykonujących prace wymagające określonych specjalistycznych umiejętności nabywanych na podstawie przygotowania zawodowego.

Na okoliczność, czy ubezpieczony nadal jest niezdolny do pracy Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii dwóch zespołów biegłych chirurga ortopedy i neurologa. Biegli w opinii z dnia 1.02.2016r. nie uznali badanego za niezdolnego do pracy. Wobec zarzutów wnioskodawcy i dołączenia nowej dokumentacji medycznej Sąd dopuścił dowód z opinii kolejnych nowych biegłych lekarzy neurologa i chirurga ortopedy. Biegli ci w opinii z dnia 17.06.2016r. i w opinii z dnia 26.08.2016r. także nie uznali badanego za niezdolnego do pracy. Lekarze staranie zbadali wnioskodawcę, opisali schorzenia na które cierpi. Mieli na uwadze okres pobierania renty i wcześniejsze opinie. Biegły (...) wydawał opinie w

sprawie IV U 458/13 i obecnie uznał ubezpieczonego za zdolnego do pracy. Również biegli w opinii z dnia 1.02.2016r. odnieśli się do opinii z 29 czerwca 2013r.

Należy podnieść, iż w sprawach o rentę w związku z niezdolnością do pracy, Sąd zobowiązany jest do zasięgnięcia wiedzy specjalistów z medycy.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 marca 2007 r. III UK 130/06 wyraził pogląd, iż opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu. Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął w wyroku 24.02.2010r. II UK 191/09.

Mimo niezadowolenia wnioskodawcy ze sporządzonych opinii brak jest podstaw do powoływania kolejnych biegłych, gdy czterech lekarzy jednomyślnie oceniło zdolność ubezpieczonego do pracy. Należy także zaznaczyć, iż przedmiotem oceny była zdolność do pracy na okres wydania decyzji przez organ rentowy. Zarzut, iż biegły lekarz (...) w 2013r. wydał odmienną opinię, co zdaniem ubezpieczonego ją dyskredytuje, nie jest trafny, gdyż biegły ocenił zdolność do pracy w związku z zaskarżoną decyzją z 26.08.2015r. Stan zdrowia wnioskodawcy w stosunku do oceny ze sprawy IV U 458/13 uległ poprawie, i może on prowadzić własną działalność gospodarczą.

Sąd podziela sporządzone opinie w całej rozciągłości. Zostały sporządzona przez lekarzy o wysokiej wiedzy specjalistycznej, a poczynione wnioski końcowe odnoszą się do rozpoznanych schorzeń i kwalifikacji wnioskodawcy.

Wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku (art. 477¹⁴ § 1 kpc).

SSO L. Popiel